

Să citim Biblia împreună
FAPTELE APOSTOLILOR
CAPITOLUL 8

Petru și Ioan în Samaria

14 Apostolii care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. 15 Aceștia au venit la samariteni și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.

16 Căci nu Se coborâse încă peste niciunul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus.

17 Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt.

18 Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a dat bani

19 și a zis : „Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt.”

20 Dar Petru i-a zis : „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea câpăta cu bani !

21 Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu.

22 Pocăiește-te, dar, de această răutate a ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu puțință ; judecata I-a fost luată. Și cine va zugrăvi pe 23 căci văd că ești plin de fiere amară și în lanțurile fărădelegii.”

24 Simon a răspuns : „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis.”

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

[Biblia, I Samuel 25 : 6]

25 După ce au mărturisit despre Cuvântul Domnului și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale samaritenilor.

Filip și famenul Etiopian

26 Un înger al Domnului a vorbit lui Filip și i-a zis : „Scoală-te și du-te spre miazăzi, pe drumul care coboară spre Ierusalim la Gaza și care este pustiu.”

27 Filip s-a sculat și a plecat. Și iată că un etiopian, un famen cu mare putere la împărăteasa Candace a etiopienilor și îngrijitorul tuturor vistieriilor ei, venit la Ierusalim ca să se închine

28 se întorcea de acolo și ședea în carul lui și citea pe prorocul Isaia. 29 Duhul a zis lui Filip : „Du-te și ajunge carul acesta !”

30 Filip a alergat și a auzit pe etiopian citind pe prorocul Isaia. El i-a zis : „Înțelegi tu ce citești ?”

31 Famenul a răspuns : „Cum aş putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?” Și a rugat pe Filip să se suie în car și să șadă împreună cu el.

32 Locul din Scriptură pe care-l citea era acesta : „El a fost dus ca o oaie la tăiere ; și, ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu Și-a deschis gura ; 33 în smerenia Lui, cei din timpul Lui ? Căci viața I-a fost luată de pe pământ.”

34 Famenul a zis lui Filip : „Rogu-te, despre Domnului pentru mine, ca să nu mi se vorbește prorocul astfel ? Despre sine sau despre vreun altul ?”...

[Cont. în nr. viitor]



Nr. 241 / Duminică 14 Octombrie 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

MULTA BINECUVÂNTARE !
Mihai & Andrada

DE MEMORAT / JOI 18 OCTOMBRIE 2018

„Uită-te bine la cel fără prihană și privește pe cel fără vicleșug ; căci omul de pace are parte de moștenitori”.

PSALMUL 37 : 37

- Editorial
- Charles Darwin, Făuritorul de mit (IV)
- Ochiul Lui Dumnezeu vede toate
- Machiavelism
- Proverbe armenesti despre neadecvare
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Nu ce mâncăm este ceea ce ne mistuie

Editorial. „Este aici cineva care știe să se roage ?” (IV)

[Continuare din Nr. 240. Cum se desfășura viața într-o casă de copii, în anii 1900 ?

Prin credința care se manifesta prin rugăciunile fierbinți către Dumnezeu ...]

În loc de o chiflă și jumătate au vrut să mănânce numai una la cafeaua de după-amiază, iar banii pe care altfel îi dădeau pe vederi poștale, să-i adune într-o cutie. Era frumos să vezi cum în multe inimi s-au animat dorința și întrebarea : Ce pot să fac ?

Unii și-au adus banii de buzunar, alții au adus economiile de mai înainte, iar o colaboratoare a trimis 50 de mărci cu observația că putea să se roage mai bine, dacă a făcut ce a putut. Bucuria și încrederea noastră au crescut și am îndrăznit să-L rugăm pe Dumnezeu prin credință, să ne facă în stare până la 1 iulie să achităm toate cheltuielile și facturile care se adunaseră în mod îngrijorător, ca începând din acea zi să poată să înceapă un nou mod de calcul. Pentru lucrul acesta era nevoie de o sumă mare.

În 5 iunie am primit știrea că o mare administrație industrială a dăruit 3000 de mărci instituției noastre. Era prima dată și din partea aceasta nu ne-am așteptat la ajutor. Unii ochi s-au umplut cu lacrimi de bucurie.

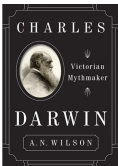
Când la prânz le-am transmis știrea surorilor și celor din casă, o emoție a trecut printre rânduri și am cântat din adâncul inimii : „Da, cred, Dumnezeu ascultă rugăciunea !” Dar suma n-ar fi ajuns nici pe departe. Ne-am rugat și am crezut mai departe. Paisprezece zile înainte de 1 iulie a trebuit să plec într-o călătorie. La despărțire, sora S. m-a rugat pentru jachete noi pentru măicuțele bătrâne din așezământ.

Într-adevăr, aveau nevoie de ele, dar îmi era limpede că nu aveam voie să facem nici o achiziție înainte să avem banii pentru ea. Am rugat-o pe soră să aștepte și să se roage și în drum spre gară am stabilit cu Dumnezeu că voi cumpăra jachetele, dacă El îmi va dăruia bani pe drum.

Deja în dimineața următoare mi-au fost puse 100 de mărci în mână, cu toate că dădătorul n-a știut nimic despre cele petrecute mai înainte și în următoarea localitate mai mare am putut să cumpăr jachetele de stambă dorite.

Cum mi-a mers mai departe în călătorie nu am voie să divulg, dar aceasta pot s-o spun cu inima plină de mulțumire : când m-am întors acasă în 26 iunie, am adus cu mine un cec de 16 000 de mărci și spre miezul nopții ultimei zile de iunie au fost achitate ultimele facturi, care intraseră chiar seara și I-am mulțumit printre lacrimi de bucurie Dumnezeului nostru, care ne ascultase așa de minunat și care ne-a dat mai mult decât am cerut și am înțeles.

Charles Darwin, făuritorul de mit. Recenzie de carte (IV)



O leoaică, de exemplu, își iubește puii ei dar nu și puii gazelor, pe care le ucide să-și hrănească micuții.

4. Iar **muzica** la fel. Animalele nu compun muzică și nici nu posedă capacitatea de a compune muzică. Între animale nu există nici Mozart nici Beethoven.

În final, afirmă Wilson, aceste ultimele trei aspecte ale ființei umane (**abilitatea ființei umane de a vorbi și vocabularul, capacitatea de a iubi din convingere și nu din instinct, capacitatea de-a compune muzică**), ne dau de înțeles că ființele umane sunt mai mult decât *doar o grămadă de carne* și sunt, în primul rând, ființe spirituale.

Wilson a scris că : „Existența comunicării verbale este una din multele fenomene - printre care dragostea și muzica sunt cele mai puternice - care sugerează că ființele umane sunt mult mai mult decât doar *bucăți de carne*.”

Ele mă conving că suntem ființe spirituale, și că religia încarnării, care afirmă că Dumnezeu a creat umanitatea după chipul și asemănarea Lui, și în mod continuu restaurează umanitatea după chipul Lui, e, simplu vorbind, adevărată”.

Neo-darwinismul și confuzia evoluționistă

Re-ajustarea constantă și continuă a darwinismului originar a început, (învățăm din cartea lui Wilson), cu Darwin însuși și a continuat până în zilele noastre. Faptul acesta e dovedit și de detaliul mai puțin cunoscut că doar în timpul vieții lui, **Darwin și-a rezivuit** cartea lui de căpătâi, *Originea Speciilor*, ("The Origin of Species") inițial publicată în 1859, **de șase (6) ori**.

Dar atât revizuirile făcute de Darwin cât și de discipolii lui caută să mențină integritatea intelectuală a principalelor idei darwiniste :

(1) Darwin a avut dreptate ;

(2) speciile evoluează prin modificări mici dar care de-a lungul milioanelor de ani se acumulează și cauzează transformarea unei specii în alte specii ; și

(3) legile naturii descoperite de Darwin încă explică evoluția speciilor.

Unul din neo-darwiniștii cei mai proeminenți care a continuat să creadă și să promoveze evoluționismul originar al lui Darwin a fost ateul britanic Richard Dawkins.

Wilson caută să fie onest cu privire la obiectivul ultim al cărții lui. Intenția lui nu este să-l detroneze pe Darwin nici să-i demoleze teoriile. Își dă seama că asta nu o poate face, gândirea evoluționistă și darwinistă fiind puternic înfiptă în gândirea occidentală de mai bine de 150 de ani.

Scopul lui este să deschidă ochii oamenilor de bună credință să pună la îndoială „religia” darwinismului și să dovedească că presupusele dovezi care susțin teoriile darwiniste sunt practic inexistente.

În acest sens, putem afirma despre cartea lui Wilson că este o enciclopedie masivă, o trecere în revistă care examinează criticile formulate la adresa teoriilor lui Darwin de către contemporanii lui și de către un număr mare de oameni de știință până astăzi.

[Preluare de la *Alianța Familiilor Creștine din România* : www.alianta-familiiilor.ro]

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

300. Sfânta Scriptură

Oameni buni sunt cei cari o citesc

Suedia este una din țările, unde Sfânta Scriptură se citește foarte mult.

Acolo țaranul își lasă seara plugul în brazdă, căci dimineața tot acolo îl găsește.

Vânzătorii de fructe, de bomboane și de gazete își lasă marfa pe trotuar fără stăpân iar ei intrând în biserici se roagă liniștit, fără teamă că cineva le va fura marfa.

Trecătorul care vede marfa fără stăpân, dacă vrea să cumpere ceva, își ia ce voește și lasă prețul lângă articolul de vânzare.

Mulți trecători, muncitori și alții își lasă obiectele sau uneltele în stradă până când intră în biserică să se roage.

Și nimănui nu-i dă prin cap să fure marfa sau obiectele lăsate în stradă, pentru că acolo se citește foarte mult Sfânta Scriptură, care învață pe om că **ochiul Lui Dumnezeu vede toate și judecă toate după dreptate**.

Așa să facem și noi : să citim Sfânta Scriptură și vom deveni tot mai buni.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Machiavelism** – Cuvântul s-a format de la numele lui Niccolo Machiavelli, diplomat florentin, care a trăit între anii 1469 și 1527. Acesta a scris în 1515, o carte cu titlul *Principele* (tradusă și în limba română), în care – cu sinceritate (după părerea unora) – dar mai ales cu cinism (după opinia altora), a preconizat în politică absolut orice mijloace ce pot duce la atingerea scopului propus : vicleșug, minciună, lipsă de scrupule, sforărie, manevre diabolice, trădare, corupere etc. Această doctrină a dat naștere în limbajul comun epitetului de *machiavelic* și expresiei *machiavelism*, care se aplică însă numai unor persoane, unor acțiuni, unor sisteme etc., din care dacă morala și scrupulele sunt excluse, sunt în schimb incluse ingeniozitatea, dibăcia, calculul premeditat și o țință precisă.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 10

Nu ceea ce mâncăm este ceea ce ne mistuie

Cineva poate să pună întrebarea : „Dacă un individ se convertește (câștește) și răstignește orice lucru din viața sa care este contrar cuvântului lui Dumnezeu, va fi eliberat acel individ de bolile pricinuite de gelozie, invidie, egocentrism, resentiment și ură ?” Un episod din viața unei persoane pe care o cunosc, poate să răspundă la această întrebare. Femeia aceasta a fost misionară în India și avea o sarcină de grea răspundere pentru condițiile imorale care existau acolo. Ea se ruga pentru acest lucru dar cheltuia multe ore tânguindu-se bărbatului său și altora pentru condițiile morale de acolo. Să considerăm că ea a fost în dreptăți în resentimentul său față de cei responsabili pentru starea aceasta de lucruri, dar problema era că ea nu putea să-i sufere. **Resentimentul ei a produs un spasm** al sfîcterului piloric și a făcut un ulcer. Într-o zi ulcerul a început să sângereze ... Era vorba deci de o femeie creștină bună care iubea pe Domnul ... Totuși ea a contractat un ulcer și era aproape să moară din cauza hemoragiei. [Va continua]

Proverbe armenesti despre neadecvare

• Nu legi măgarul la ieslea calului. • Nu torni apă rece peste ciorba fiartă. • Ciurul nu-l poți umple cu apă. • A crescut măgarul, s-a micșorat samarul. • Inimă largă, mână scurtă. • Gaura-i mare, peticul – mic. • Știe cântece multe, dar n-are glas. Proverbe • Cu o înțepătură de albină, nu poți mâna un bou. • În carapacea broaștei țestoase, nu te poți spăla. • În cuibul de viespi, nu se face miere de mâncat. • Din ouă de șarpe, nu poți face jumări. • Din pielea de bivol, nu se pot face mănuși. • Din penele de cioară, nu se poate face evantai. • Nările fornăind guturănite, ale unui individ, nu se pot desfăta cu arome. Sarghis Sakaian (Din Proverbe și cugetări armenesti, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci **toți** au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”